

ROODKAPJE

Roodkapje

Er was eens een lief meisje dat altijd een rood kapje droeg. Daarom noemden de mensen haar Roodkapje.

Op een dag vroeg haar moeder haar om een mandje met eten naar haar zieke grootmoeder te brengen, die diep in het bos woonde. "Blijf op het pad en praat niet met vreemden," waarschuwde haar moeder.

Terwijl ze door het bos liep, kwam Roodkapje een wolf tegen. "Waar ga je naartoe, meisje?" vroeg hij. "Naar mijn grootmoeder," antwoordde ze, zich niet bewust van het gevaar.

De sluwe wolf nam een kortere weg, kwam als eerste bij het huis van de grootmoeder aan, klopte op de deur en deed alsof hij Roodkapje was. Hij misleidde de grootmoeder, sloot haar op in de kast, trok haar kleding aan en ging in haar bed liggen.

Toen Roodkapje aankwam, vond ze haar 'grootmoeder' er een beetje vreemd uitzien.

"Oma, wat hebt u grote ogen!"

"Zodat ik je beter kan zien, liefje."

"Oma, wat hebt u grote oren!"

"Zodat ik je beter kan horen, liefje."

"Oma, wat hebt u grote tanden!"

"Zodat ik je beter kan opeten!" gromde de wolf en sprong uit bed.

Op dat moment hoorde een vriendelijke houthakker die in de buurt was de kreten en rende het huis binnen. Hij joeg de wolf weg en redde Roodkapje en haar grootmoeder.

Vanaf die dag beloofde Roodkapje om nooit meer met vreemden te praten en altijd op het pad te blijven.

Einde

